

باقیات الصالحات آقای بقا

زهرة كهندل

* نامه ای تکان دهنده *

«سلام آقای خیر! من وقتی کلاس پنجم را تمام کردم چه کار کنم؟ می دانم که پدرم اجازه نمی دهد برای درس خواندن به روستای دیگری بروم. در «علاقه» هم که مدرسه راهنمایی نیست. به من بگویید چه طور پدرم را راضی کنم تا اجازه دهد درس بخوانم؟»

این نامه ای بود که مرحوم باقرزاده بعد از افتتاح یک دبستان در روستای علاقه، آن را روی صندلی خودرواش پیدا کرد. عزیزاده درباره این ماجرا تعریف می کند: روز بعد از افتتاح دبستانی که مرحوم باقرزاده در آن روستا ساخته بود به من زنگ زد و گفت که می خواهم یک مدرسه راهنمایی هم در این روستا بسازم. گفتم چقدر سریع تصمیم گرفتید، همین دیروز دبستان روستا را افتتاح کردید. ماجرای نامه را برایم تعریف کرد. گویا شیشه خودرواش کمی باز بوده است و یکی از دختران روستایی، این نامه را داخل خودرواش انداخته بود. بعد از خواندن نامه خیلی متقلب شده بود و اصرار داشت تا کلنگ ساخت یک مدرسه راهنمایی را در آن روستا بزند و سریعتر این اتفاق بیفتد. آنقدر روی این ماجرا مصر بود که یک روز هم برای گفتن این تصمیم، معطل نشد. مرحوم باور داشت اگر در این روستا، مدرسه راهنمایی هم بسازد ممکن است سرنوشت آن دختر بچه تغییر کند. همان صبح آمد و قرارداد مدرسه راهنمایی را به خاطر آن دختر بچه، بست. این یکی از کارهایی بود که برای من بسیار ماندگار شد که اینقدر سریع به نامه دانش آموزی پاسخ بدهد.

مدیرعامل مجمع خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی می گوید: مرحوم باقرزاده به مدرسه سازی بسیار اعتقاد داشت و در توصیه هایشان هم اینطور بود. بسیار آدم خوش برخورد و خوش خنده ای بود. از خاطرات و سفرهایشان حرف می زد. من با ایشان برای افتتاح مدارس، همراه بودم و می دیدم که چقدر در این کار مخلص هستند. ایشان در جوانی پدرش را از دست داد و تمام بار خانواده را بر دوش کشید، با تلاش به دست آورد و در راه خوبی هم دارایی هایش را خرج کرد.

* خیری به تمام معنا *

مرحوم باقرزاده به خاطر علاقه مادرش به مدرسه سازی به این کار علاقه مند شد. بعد از فوت مادرش، مدرسه ای را در اطراف نیشابور به نام مادرش تاسیس کرد؛ «معصومه خجسته». در سال ۷۶ هم دبیرستانی به نام همسرش «ثریا گر جستانی» در ناحیه ۵ مشهد تاسیس کرد. در ساخت برخی مدارس هم مشارکت داشت مثلاً هنرستانی پسرانه را در ناحیه ۹ مشهد به شکل مشارکتی ساخت. مرحوم باقرزاده توفیق مدرسه سازی را توفیقی از سوی خداوند می دانست که به او عنایت شده بود. او باور داشت که بچه های روستایی بسیار با استعداد و باهوش هستند و اگر بار دیگر هم توفیق مدرسه سازی می یافت آن را در روستا می ساخت. او بهترین کار خیر را مدرسه سازی می دانست و گاهی تعریف می کرد که گفته اند پسری از پرسید: چه کار کنم؟ پدر گفت: درس بخوان! پسرش پرسید: بعد چه کنم؟ پدر گفت: وقتی درس خواندی می فهمی باید چه کار کنی. همه این ها ما را از اهمیت مدرسه سازی آگاه می کند. غلامرضا آفتی، رئیس هیئت مدیره مجمع خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی نیز با یاد نیکو از مرحوم باقرزاده می گوید: ایشان خیری به تمام معنا بود چه در بخش مدرسه سازی و چه در بخش بنیاد دانشگاه فردوسی که خوابگاهی برای دختران دانشجو ساخت. ایشان از شعرای به نام خراسان بود و جزو آخرین حلقه این بزرگان که بجا مانده بودند. کتاب های زیادی هم از ایشان به جا مانده است. کار آفرین پر تلاشی که خیری مدرسه ساز بود. نامی نیکو و جاودانه از خودش به جا گذاشت. مشارکت های بسیار خوبی هم در خوابگاه سازی داشت.

او یادآور می شود: ایشان با همه کهولت سنی که داشت در همه جلسات شرکت می کرد، هر جا که در مجمع خیران و محافل علمی دعوت می شد حتماً شرکت می کرد. حتی این اواخر از نظر جسمی هم شرایط خوبی نداشتند اما باز هم حضور پیدایی کردند تا از قافله خیر عقب نمانند.

نکته ای گفته است در تحصیل علم فیلسوف عصر و دانای زمان گر کسی را خواستی یک روزه سیر ماهی ای گیر و بدو ده رایگان و تمام عمر سیرش خواستی راه ماهیگیری اش می ده نشان

این ابیات را استاد باقرزاده سروده است. بزرگ مردی که نه فقط به خاطر طبع شاعرانه که به خاطر منش نیکوکارانه اش، نامش ماندگار شده است. او یکی از خیرین مدرسه ساز خراسانی است که باور داشت مدرسه سازی و علم آموزی یعنی یاد دادن ماهیگیری که افراد را برای تمام عمر بی نیاز از دیگران می کند. بسیاری از کودکان روستایی و مناطق محروم، چهره پیرمردی مهربان و خوش خنده را در خاطر دارند. پیرمردی که برایشان لبخند و سواد آورد. محمد حسین عزیزاده، معاون مشارکت های مردمی اداره کل نوسازی مدارس و مدیرعامل مجمع خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی می گوید: استاد باقرزاده به خاطر علاقه اش به مدرسه سازی بود که به مدرسه سازی اقدام کردند. حدود ۶ مدرسه به نام و یاد عزیزانش بنا نهاد. حتی ۲۰ روز قبل از فوتشان هم اعلام آمادگی کرده بود که مدرسه دیگری را بسازد. مرحوم باقرزاده عضو هیئت مدیره و هیئت موسس مجمع خیرین مدرسه ساز بود و با اینکه سن بالایی داشت اما جلسات ماهیانه را شرکت می کرد.

او ادامه می دهد: یکی از مدارس بزرگ را در ناحیه ۶ مشهد به یادبود پسرش ساخت، هنرستانی به نام پسر مرحومش. به نام همسرش ثریا گر جستانی هم مدرسه ای ساخت. مدارسی هم در مناطق محروم و روستاها ساخته است. ایشان بسیار معتقد بود که تمام توسعه یک کشور وابسته به آموزش و پرورش آن کشور است.

عزیزاده با بیان اینکه خیرین مدرسه ساز زیرک ترین خیرین کشور هستند چون آموزش و پرورش را به عنوان مهمترین بستر برای توسعه فرهنگ کشور انتخاب کردند، خاطر نشان می کند: ایشان اشعار جالبی هم در این باره داشت.